

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSA Jan Kremer

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa G. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Gospodarki

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego – Zakładów Elektronicznych „U(...)” S.A. z siedzibą w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 października 2010 r.,

zażalenia interwenienta ubocznego na wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 30 lipca 2009 r., sygn. akt I ACa (...), w przedmiocie kosztów procesu,

umarza postępowanie zażaleniowe.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. w ten sposób, że oddalił powództwo i nie obciążył powoda kosztami procesu na rzecz Skarbu Państwa za pierwszą instancję, ani też kosztami procesu w instancji odwoławczej na rzecz Skarbu Państwa oraz interwenienta ubocznego – Zakładów Elektronicznych „U(...)” S.A. w G.. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 108 § 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c., wyjaśniając, że uwzględnił sytuację

materialną powoda oraz jego subiektywnie usprawiedliwione podstawy do dochodzenia roszczenia w sytuacji, kiedy skargi pozwanego na czynności zajęcia dokonywane przez komornika zostały oddalone. Rozstrzygnięcie zapadło w sprawie wytoczonej przez powoda G. K. (egzekwującego wierzyciela) przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Gospodarki (poddłużnikowi egzekwowanego dłużnika) o odszkodowanie przewidziane w art. 886 § 3 k.p.c. w zw. z art. 902 k.p.c., dochodzone z powodu spełnienia przez poddłużnika świadczenia na rzecz jego pierwotnego wierzyciela, a nie na rzecz wierzyciela prowadzącego egzekucję z tej wierzytelności. Powód wskazywał, że zajęcie wierzytelności dokonane zostało prawidłowo, o czym świadczyło oddalenie skarg poddłużnika na tę czynność komornika.

Interwenient uboczny – Zakłady Elektroniczne „U.(...)” S.A. w G. złożyły zażalenie na odnoszące się do nich orzeczenie o kosztach procesu zawarte w powyższym wyroku. Zarzucając naruszenie art. 102 k.p.c. przez jego bezpodstawne zastosowanie i naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. i art. 361 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. przez niewyjaśnienie motywów rozstrzygnięcia żalący się wniósł o uchylenie tego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu W. do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Równoległe z zażaleniem złożona została przez powoda skarga kasacyjna od wyroku, w którym znajdowało się również kwestionowane rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Skarga ta została uwzględniona wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2010 r. [I CSK (...)]. Sąd Najwyższy uchylił w całości (a zatem także w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach) ten wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu. Skasowanie zaskarżonego orzeczenia o kosztach procesu powoduje, że orzekanie w przedmiocie objętym zażaleniem interwenienta stało się bezprzedmiotowe – wobec czego postępowanie zażaleniowe należało umorzyć na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c.

Nie zachodziły też podstawy do orzekania o kosztach postępowania zażaleniowego, ponieważ rozstrzygnięcie o kosztach procesu należy do materii ujmowanej globalnie w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.), a niniejsze postanowienie nie ma takiego charakteru.